

Til nr. 23

Efter forslaget overføres amternes mulighed for ekspropriation i forbindelse med realisering af Natura 2000-planen til kommunerne, idet kommunerne fremover skal gennemføre Natura 2000-planerne på privat ejendom uden for skovarealer.

Til nr. 24

Efter gældende ret har det været amtsrådet, som ministeren kunne bemyndige til at udøve beføjelserne i sager om genopretning af vådområder, som skal medvirke til at forbedre vandmiljøet. Efter forslaget er det kommunalbestyrelserne, som ministeren kan bemyndige.

Miljøministeren har hidtil udnyttet sin hjemmel i § 60 a til at bemyndige amtsrådet til at udøve ministerens beføjelser i samtlige sager om genopretning af vådområder. En del af disse projekter er imidlertid meget store, teknisk vanskelige og ressourcekrævende, og det kan derfor som følge af kommunalreformen i en række tilfælde være mere hensigtsmæssigt, at projektet forestås af miljøministeren i stedet for af kommunalbestyrelsen, særligt i sager, der omfatter flere kommuner. Der er alene tale om færdiggørelse af allerede igangsatte projekter, da fristen for igangsættelse af nye projekter er udgangen af 2005. Det vurderes, at der vil være tale om færdiggørelsen af ca. 10-15 projekter, hvoraf 7-8 er meget store og teknisk vanskelige. 3 af disse store projekter skal gennemføres ved medfinansiering af Lifemidler.

Det må derfor forventes, at ministeren udnytter sin bemyndigelsesbeføjelse i mindre omfang end hidtil. Dette er i overensstemmelse med forudsætningerne i strukturaftalen på miljø- og naturområdet, idet det forudsættes, at staten tager sig af større, teknisk komplicerede sager, jf. side 71 i aftalen.

Til nr. 25

Efter forslaget bortfalder amternes repræsentation i Naturforvaltningsudvalget. Fremover repræsenteres det regionale og kommunale politiske niveau alene af KL, som også i dag er repræsenteret i udvalget.

Til nr. 26

Amternes opgaver med naturovervågning udgår.

Til nr. 27

Der er ikke fastsat regler om amternes naturvejledning.

Til nr. 28

Efter forslaget overføres amtsrådets dispensationsbeføjelser vedrørende generelle naturtypebeskyttelse

efter § 3 til kommunalbestyrelsen. Det drejer sig dels om beskyttelsen af søer over 100 m² og udpegede vandløb dels om heder, moser og lign., strandenge og strandsumpe samt ferske enge og overdrev, der enkeltvis eller tilsammen eller sammen med beskyttede søer er større end 2.500 m². Kommunalbestyrelsen kan kun dispensere fra forbudsbestemmelsen i særlige tilfælde, og dispensationsbeføjelsen forudsættes som hidtil administreret restriktivt og efter nærmere retningslinjer, som fastsættes af miljøministeren, jf. neden for under nr. 32.

Endvidere overføres amtsrådets pligt til at foretage løbende vedligeholdelse af den vejledende registrering af de beskyttede naturtyper, jf. cirkulære nr. 128 af 13. juli 1993 samt til på forespørgsel at oplyse, om et areal er omfattet af beskyttelsen, jf. bekendtgørelse nr. 637 af 25. juni 2001 om beskyttede naturtyper.

Administrationen af de generelt beskyttede naturtyper vil med kommunalreformen overgå til et større antal enheder, som følgelig vil skulle behandle relativt få sager, skønmæssigt ikke over 20 om året. Der er derfor behov for at sikre en ensartet administration af naturtypebeskyttelsen, som er et vigtigt led i den samlede naturbeskyttelse i Danmark og i varetagelse af Danmarks internationale forpligtelser, og som kræver specialviden. På den baggrund er det besluttet, at kommunerne i et tæt samarbejde med staten etablerer en kvalitetsstyringsordning, der blandt andet skal sikre en koordinering af de faglige spørgsmål, der forudsætter en indsats på tværs af kommunegrænserne

Efter den sidste opgørelse er ca. 9 pct. af Danmarks areal omfattet af § 3 beskyttelsen.

Endvidere overflytter lovforslaget amtsrådenes administration af naturbeskyttelseslovens regler i §§ 16, 17, 18 og 19 om beskyttelseslinjer ved søer og åer, skove, fortidsminder og kirker til kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen om dispensationsadgangen forudsættes administreret som hidtil og efter nærmere retningslinjer, som fastsættes af miljøministeren, jf. neden for under nr. 32.

Endelig flytter forslaget amtsrådets administration vedrørende strandbeskyttelseslinjen efter § 15 til miljøministeren, jf. bemærkningerne til nr. 3.

Til nr. 29

Forslaget er en konsekvens af, at administrationen af strandbeskyttelseslinjen overføres fra amtsrådet til ministeren, jf. bemærkningerne til nr. 28.

Forslaget om, at regionplanerne udgår som en del af grundlaget for dispensationerne til udbygning med